

РЕШЕНИЕ

№ 2903

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 39 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ

при участието на секретаря РУЖА Й. АЛЕКСАНДРОВА
като разглежда докладваното от ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ Гражданско дело № 20231110135713 по описа за 2023 година

Фирма е предявило срещу Фирма осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ, с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 233 лв., представляваща регресно вземане с включени ликвидационни разноски в размер на 25 лв. по застрахователно обезщетение по щета № ***** по застраховка „Каско на МПС“ по застрахователна полица № ***** , във връзка с настъпило застрахователно събитие на 20.11.2022 г. събитие /ПТП/, ведно със законната лихва от 27.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че на 20.11.2022 г., в /административен адрес/, при извършване на маневра паркиране, водачът на т.а. „Мерцедес Актрос“, рег. № ***** - влекач с ремарке с рег. № ***** , ударил паркирания т.а. „Шварцмюлер“ с рег. № ***** и причинил материалния щети на лява щора и обтягащ колан. Бил съставен констативен протокол за ПТП. Поддържа, че към датата на произшествието т.а. „Шварцмюлер“ с рег. № ***** има валидна застраховка „Каско“ при ищцовото дружество, а т.а. „Мерцедес Актрос“, рег. № ***** , влекач с ремарке с рег. № ***** бил застрахован при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. За причинените от ПТП вреди при ищеца била образувана щета № ***** , по която било изплатено обезщетение от 208 лв. Твърди, че ответното дружество било поканено да заплати дължимата сума, както и 25 лв. ликвидационни разноски, но плащане не последвало. Моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски. Пред съда процесуалният представител на страната прави уточнение на исковата молба

и претендира разноски, за което представя списък по чл. 80 ГПК.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба. Твърди, че застраховката „Гражданска отговорност“ покрива отговорността за причинени на трети лица вреди, а в случая т.а. „Мерцедес Акрос“, рег. № *****, влекач с ремарке с рег. № ***** и увредения т.а. „Шварцмюлер“ с рег. № ***** са собственост на Фирма и последният не се явява трето увредено лице по смисъла на чл. 477, ал.1 и чл. 493, ал.1 КЗ. Оспорва иска и по размер. Моли съда да отхвърли иска. Пред съда процесуалният представител на страната поддържа отговора на исковата молба и претендира разноски, за което представя списък по чл. 80 от ГПК.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В доказателствена тежест на ищеца по иска с правно основание чл. 411 от КЗ е да докаже наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и увреденото лице; наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и причинителя на вредата; настъпването и механизма на ПТП, вината на застрахования при ответника водач, причинените от ПТП вреди, причинно-следствената връзка между вредите и механизма на ПТП, стойността на вредите, както и извършеното от ищеца плащане стойността на вредите.

По делото са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 20.11.2022г. е настъпило ПТП по вина на водача на т.а. „Мерцедес Акрос“ с ремарке с рег. № *****, в резултат на което са настъпили имуществени вреди по застрахования по застраховка „Каско“ при ищеца т.а. „Шварцмюлер“ с рег. № *****; наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и собственика на т.а. „Мерцедес Акрос“ с ремарке с рег. № *****; извършено от ищеца плащане на застрахователно обезщетение на увредения т.а. „Шварцмюлер“ с рег. № ***** в размер на 208 лв. по образуваната щета № *****.

В случая посочените предпоставки са налице, доколкото всички факти, включени във фактическия състав на вземането и некасаещи размера на вредите, както и възражението на ответника на основание чл. 477, ал.1 и чл. 493, ал.1 КЗ, са безспорни между страните. За осъществяването им свидетелстват и събраните писмени доказателства /застрахователна полица, констативен протокол за ПТП, преводни нареждания, застрахователна преписка и др./. Ето защо и с оглед разпоредбата на чл. 153 ГПК съдът приема фактите, некасаещи размера на вземането, за доказани.

Възражението на ответника, че вредите не подлежат на репарирание, тъй като собственик на участващите в произшествието превозни средства е едно и също юридическо лице, за което обстоятелство по делото са представени доказателства, се явява неоснователно. Съгласно чл. 477, ал. 3 КЗ за трети лица по чл. 477, ал. 1 КЗ се смятат всички увредени лица с изключение на

лицето, което отговаря за причинените вреди, както и всички правоимащи лица в резултат на неговата смърт. В тази връзка, настоящият съдебен състав намира, че ищецът е трето лице, което е легитимирано да предяви пряк иск за претърпените от ПТП вреди, съответно това право има неговият застраховател по имуществената отговорност, ако се е суброгирал в правата му срещу виновния делинквент, съответно срещу застрахователят по валиден договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за увреждащото МПС. Това е така, тъй като законът изключва от кръга на третите лица само пряко отговорното за настъпване на ПТП лице водачът, но не и останалите застраховани лица, какъвто е и собственикът на автомобила - аргумент от т. 8 на тълкувателно решение № 1/2014 г. от 23.12.2015 г. на ОСТК на ВКС, според което собственикът на превозно средство, сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, е трето лице по смисъла на чл. 257, ал. 3 КЗ /отм./ /сега чл. 477 КЗ/. В този смисъл е и Определение № 419/07.07.2019 г. по т. д. № 850/2017 г. на ВКС, ТК, I т. о., в което изрично се приема, че качеството на „трети лица“ имат всички лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди.

Спорния въпрос по делото касае размера на вредите, причинени на застрахования при Фирма автомобил, респ. в какъв размер е възникнало регресното вземане на ищеца.

Настоящият състав намира, че при съдебно заявена претенция, съдът следва да определи дължимото се обезщетение по действителна стойност на вредата към момента на настъпването на застрахователното събитие, вкл. като ползва заключение на вещо лице. Застрахователното обезщетение за имуществени вреди на превозни средства, което се дължи от застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на увредените трети лица се определя по правилата на чл. 499 КЗ и клаузите на конкретния застрахователен договор. Принципът на пълната обезвреда, залегнал в чл. 499, ал. 2 КЗ, означава, че обезщетението има за цел да постави увредения в имущественото състояние, в което той е бил преди увреждането - да се приведе увреденото МПС в изправно и годно за движение техническо състояние. Следователно застрахователят по гражданска отговорност в хипотеза на регрес спрямо него заплаща само стойността на вредите, дължащи се на унищожаване или повреждане на вещта до размера на нейната действителна стойност към момента на осъществяване на застрахователното събитие. При нейното пълно или частично унищожаване тази действителна стойност се определя от пазарната цена, по която вещ от същото качество и вид може да бъде купено. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност.

В настоящият случай от приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-автотехническа експертиза, която настоящият съдебен кредитира като компетентно изготвена, се установява, че всички увреждания по ремарке марка „Шварцмюлер Ж серия“ с рег. № *****, отразени в описа на застрахователя се намирали в пряка причинно-следствена връзка с механизма

на процесното събитие. Съгласно заключението стойността необходима за възстановяване на ремарке марка „Шварцмюлер Ж серия“ с рег. № *****, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 249.60 лв., като обичайните разноски за ликвидиране на щета на МПС при ПТП са в границите на 15 лв. -25 лв.

Съгласно заключението стойността необходима за възстановяване на ремарке марка „Шварцмюлер Ж серия“ с рег. № *****, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 249.60 лв. Доколкото ищецът претендира сума в по-малък размер от 233 лв. формирана от заплатено застрахователно обезщетение от 208 лв. и 25 лв. обичайните разноски, то с оглед на диспозитивното начало предявеният иск на основание чл. 411 КЗ следва да бъде уважен в пълен размер.

По отговорността на страните за разноски:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят и направените и претендирани в настоящото исково производство разноски в размер на сумата от 50 лв., заплатена държавна такса, 200 лв. депозит за вещо лице по САТЕ, както и 400 лв. адвокатско възнаграждение в исковото производство. С оглед изход на спора на ответника не следва да се присъдят разноски.

Воден от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Фирма, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /административен адрес/, да заплати на Фирма, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /административен адрес/, по предявения иск с правно основание чл. 411 КЗ, сумата от сумата от 233 лв., представляваща регресно вземане с включени ликвидационни разноски в размер на 25 лв. по застрахователно обезщетение по щета № ***** по застраховка „Каско на МПС“ по застрахователна полица № *****, във връзка с настъпило застрахователно събитие на 20.11.2022 г. събитие /ПТП/, ведно със законната лихва от 27.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА Фирма, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /административен адрес/, да заплати на Фирма, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /административен адрес/, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на 650 лв. - разноски в производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____